

[Himmelstrup.]

Finansminister til den Lønpolitik, der allerede i Oktober blev indledet af Fagforeningerne. Det kan vi kun glæde os over, fordi vi ikke kan skønne rettere, end at hvis man skal fortsætte med den Lønpolitik, at enhver Frisstigning, uanset af hvilken Art den er, skal kompenseres af højere Lønninger, der man inde i en Svikmølle, som nødvendigvis maa ende galt, og saa er man ogsaa inde paa, at dette med at bære Byrderne i Fællesskab ikke har nogen Realitet mere. Vi kan ikke se andet, end at Bestemmelsen i § 45 er det første Forsøg hos den højtærede Finansminister paa at erkende, at der er nu alligevel noget galt, i hvert Tilfælde hvis man vil fortsætte den Lønpolitik, som indledes af Fagforeningerne og i øvrigt ogsaa af Arbejdsgiverforeningen ved Overenskomsten af Oktober 1939.

Dette hilser vi altsaa med Glæde, men jeg vil gerne sige til den ærede socialdemokratiske Ordfører, som ogsaa tillagde det en vis Betydning og betragtede det som et Udtryk for, at ogsaa Arbejderklassen var rede til at bære sin Del af de Byrder, som nu vil komme til at hvile paa os, at de allerfleste af de frie Erhverv, i hvert Tilfælde de, som ikke har et lukket Marked, som ikke kan udnytte en Art Monopol, har allerede i meget høj Grad maattet bære deres Del af den Nedgang i Landets samlede Indkomst, som vi er inde i. Det kan nemlig ikke nytte noget, at vi bliver ved at tænke i Penge, vi skal ind paa at tænke i Varer. Naar Forholdet er det, at dette Land kun kan tilbytte sig Varer udefra til Produktion og til Forbrug i et vist Kvantum i Forhold til, hvad det har kunnet tidligere, fordi vore Eksportvarer er faldet saa stærkt i Pris sammenlignet med Importvarerne — eller ikke er steget nær saa meget, som den højtærede Statsminister jo sagde i sin Indledningstale —, saa kan det ikke nytte noget, at man bliver ved at tænke i Penge, saa maa man tænke i Varer.

Det er vel Meningen, at dette Lovforslag skal undergives en kort Udvalgsbehandling; i denne Udvalgsbehandling vil vi naturligvis deltage, og saa maa vi se, hvad vi kan faa ud af det. Jeg maa igen fremhæve, at de Udgifter, som dette Lovforslag er tænkt at skulle bringe Dækning for, har den nuværende Regering selv ønsket at fremkalde — hvis man da kan tro dem paa deres Ord, at de hidtil gennemførte Skatteløve har væsentlig tjent til Dækning af Militærudgifterne; det er jo noget, man har fremhævet fra den Side. Jeg gaar altsaa ud fra, at dette Lovforslag

skal henvises til en Udvalgsbehandling, og saa maa vi se, hvad den højtærede Finansminister der yderligere vil kunne fremføre, baade om, hvilke Udgifter Loven skal bringe Dækning for, og om, hvad der kan komme i Fremtiden, og deraf vil vor Stilling til Lovforslaget være afhængig.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at udtale min Tilfredshed med den Maade, hvorpaa dette Møde begyndte, idet saavel den højtærede Formand som den højtærede Statsminister gav Udtryk for Sorgen over de store Ulykker, der har ramt Landet Paasken igennem.

Jeg vil dernæst udtale, at jeg ikke kan berømme den Maade, hvorpaa dette Møde er indkaldt. Det skabte til at begynde med utvivlsomt en — kunde jeg fristes til at sige — international Uro i Befolkningen, og først da det senere blev bekendt, at det var indenlandske Problemer, der skulde behandles, kunde man forstaa, at saa galt, som man havde frygtet, var det dog ikke.

Jeg vil ogsaa sige, at jeg ikke kan forstaa, hvorfor man ikke indkalder et saadant Møde anden Paaskedag. Det er bekendt, at de to store Partier havde Møde, saa det kan ikke være Brudet paa Helligdagsfreden, der har været bestemmende. Disse indre Møder kunde vel have været afholdt om Formiddagen, saa kunde Tingets Møde være begyndt om Eftermiddagen, og man kunde i hvert Fald derved have formindsket den Gene, som man nu paafører en Række Virksomheder ved, at de maa have lukket en vis Tid.

Samtidig med at jeg nævner denne Gene for Virksomhederne, vil jeg dog gerne sige, at mit Parti kan ikke gaa med til at jage Lovforslaget igennem, om jeg saa maa sige paa Sekunder, og uden at Erhvervenes Organisationer og Ledere kan faa Lejlighed til i hvert Fald ganske kort at fremsætte Bemærkninger om Forslaget, som det foreligger, Lejlighed til at give Udtryk for, at dette og hint, der maaske har mindre finansiel Betydning, ønskes ændret, idet det for Virksomheden som saadan kan have Betydning. Det er da ogsaa mit Haab, at der vil blive givet en saadan Lejlighed. Tilhørerskaren her i Salen er i Dag usædvanlig stor, og jeg kan vanskeligt tænke mig, at der ikke iblandt dem skulde være en hel Del, der har særlig Interesse i denne Lovgivning. Jeg henstiller, at disse forbliver i Bygningen og, hvis de ønsker det, gør Forsøg paa at faa Foretræde for det Udvalg, der bliver nedsat; jeg nærer ingen Tvivl om, at alle, der har berettiget Grund til at komme i Be-